

sprawie określenia rodzajów rzemiosł oraz powiatów i województw, objętych ulgami podatkowymi z tytułu inwestycji (Dz. U. Nr 15, poz. 84), usługowe zakłady rzemieślnicze wykonujące świadczenia usług dla ludności w zakresie rodzajów (specjalności) rzemiosł, wymienionych w wykazie stanowiącym załącznik do niniejszego rozporządzenia.

2. Za usługowe zakłady wykonujące świadczenia usług dla ludności, o których mowa w ust. 1, uważa się zakłady,

w których obrót osiągnięty z tytułu wykonywania usług wynosi co najmniej 50% w miejscowościach do 10 tysięcy mieszkańców, a w pozostałych miejscowościach — co najmniej 75% ogólnego obrotu.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i stosuje się poczynając od roku podatkowego 1961.

Minister Finansów: *J. Albrecht*

Załącznik do rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 22 marca 1961 r. (poz. 102).

WYKAZ RODZAJÓW (SPECJALNOŚCI) RZEMIOŚŁ

1. Bielizniarstwo z wyjątkiem wyrobu krawatów i wyrobu galanterii z tkanin.
2. Budowa dróg — asfaltowanie i brukarstwo.
3. Cerowanie artystyczne.
4. Cukiernictwo — usługowy wypiek ciast.
5. Czapnictwo.
6. Garbarstwo — wyprawa i farbowanie skór futerkowych, odświeżanie futer i skór futerkowych.
7. Garncarstwo — naprawa przedmiotów z porcelany.
8. Gorseciarstwo.
9. Grawerstwo — emalierstwo i grawerstwo.
10. Hafciarstwo z wyjątkiem wyrobu firanek.
11. Instrumentarstwo muzyczne — lutnictwo, naprawa fortepianów, pianin, harmonii oraz instrumentów dętych drewnianych i metalowych, naprawa instrumentów perkusyjnych oraz strojenie instrumentów klawiszowych.
12. Introligatorstwo — oprawa książek.
13. Kamieniarstwo.
14. Kapelusznictwo — damskie oraz czyszczenie i odświeżanie kapeluszy męskich.
15. Kilimiarstwo.
16. Kominiarstwo.
17. Krawiectwo damskie z wyjątkiem konfekcyjnego i półmiarowego.
18. Krawiectwo męskie z wyjątkiem konfekcyjnego i półmiarowego oraz z wyjątkiem spodniarstwa i kanizelczarstwa.
19. Kuśnierstwo.
20. Lakiernictwo.
21. Malowanie na tkaninach.
22. Mechanika gaśnic i urządzeń przeciwpożarowych.
23. Mechanika ortopedyczna.
24. Parasolnictwo.
25. Pozłotnictwo.
26. Rękawicznictwo — skórzane.
27. Szewstwo ortopedyczne.
28. Szkutnictwo.
29. Sztukatorstwo.
30. Tapicerstwo.
31. Wyrób broni i amunicji.
32. Naprawa wiecznych piór i ołówek automatycznych.
33. Zabawkarstwo — naprawa zabawek i lalek.
34. Żaglownictwo.

103

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 22 marca 1961 r.

w sprawie świadczeń leczniczych dla rencistów i inwalidów oraz członków ich rodzin.

Na podstawie art. 64 ust. 4 dekretu z dnia 25 czerwca 1954 r. o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. z 1958 r. Nr 23, poz. 97), art. 23 ust. 4 dekretu z dnia 14 sierpnia 1954 r. o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 1958 r. Nr 23, poz. 98), art. 32 ust. 4 ustawy z dnia 13 grudnia 1957 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych i nadterminowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 1958 r. Nr 2, poz. 6) oraz art. 31 ust. 5 ustawy z dnia 31 stycznia 1959 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszów Milicji Obywatelskiej oraz ich rodzin (Dz. U. z 1959 r. Nr 12, poz. 70) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Rozporządzenie dotyczy świadczeń leczniczych przysługujących:

1) osobom pobierającym renty starcze lub inwalidzkie określone w przepisach:

a) o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin,

b) o zaopatrzeniu emerytalnym górników i ich rodzin,

c) o zaopatrzeniu byłych właścicieli i dzierżawców aptek, taboru żeglugi śródlądowej, przedsiębiorstw oraz niektórych nieruchomości rolnych i leśnych, które zostały przejęte na własność Państwa,

2) inwalidom wojennym i wojskowym zaliczonym do jednej z grup inwalidów,

3) osobom pobierającym renty inwalidzkie określone w przepisach o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych i nadterminowych oraz ich rodzin,

4) osobom pobierającym renty za wysługę lat lub renty inwalidzkie określone w przepisach o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszów Milicji Obywatelskiej oraz ich rodzin, jak również w przepisach ustawy o służbie więziennej, z zastrzeżeniem wymienionym w ust. 2,

5) osobom pobierającym renty rodzinne na podstawie przepisów, o których mowa w pkt 1—4,

6) członkom rodzin osób określonych w pkt 1—4 oraz członkom rodzin rencistów pobierających renty za wysługę

lat na podstawie przepisów o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych i nadterminowych oraz ich rodzin,

7) wdowom po żołnierzach i inwalidach wojennych i wojskowych, które pobierały renty do dnia 1 grudnia 1956 r., a następnie otrzymały jednorazowe odprawy.

2. Rozporządzenie nie dotyczy świadczeń leczniczych dla rencistów i inwalidów, byłych funkcjonariuszów Milicji Obywatelskiej i służby więziennej oraz członków ich rodzin uprawnionych do świadczeń służby zdrowia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

3. Za członków rodziny uważa się:

- 1) dzieci, wauki i rodzeństwo, na które wypłacane są dodatki do rent,
- 2) żonę, jeżeli nie pracuje zarobkowo i pozostaje na utrzymaniu rencisty,
- 3) rodziców oraz męża rencistki, jeżeli nie pracują zarobkowo i pozostają na utrzymaniu rencisty oraz osiągnęli wiek — mężczyzna 65 lat, kobieta 55 lat, lub są inwalidami,
- 4) inną osobę spełniającą warunki określone w pkt 3, jeżeli rencista nie posiada członków rodziny wymienionych w pkt 2—3, a osoba ta była uprawniona do pomocy leczniczej z tytułu zatrudnienia rencisty przed powstaniem prawa do renty.

§ 2. 1. Osobom określonym w § 1 ust. 1 przysługują:

- 1) bezpłatne świadczenia zapobiegawczo-lecznicze i świadczenia z zakresu pomocy położniczej, udzielane przez zakłady społeczne służby zdrowia (leczenie ambulatoryjne, domowe, szpitalne, sanatoryjne, uzdrowiskowe oraz pomoc doraźna) w zakresie ustalonym w stosunku do ubezpieczonych,
- 2) bezpłatne zaopatrzenie w leki wraz z opakowaniem, środki opatrunkowe, środki pomocnicze, protezy i aparaty ortopedyczne,
- 3) zwrot kosztów przejazdów do zakładu leczniczego i z powrotem — na zasadach obowiązujących w stosunku do ubezpieczonych.

2. Przepis ust. 1 nie dotyczy:

- 1) leków nabywanych w punktach aptecznych przeznaczonych wyłącznie do skupu i sprzedaży leków gotowych produkowanych za granicą,

2) mleka w proszku, objętego urzędowym spisem leków, jeżeli nie jest ono przeznaczone dla dziecka chorego w wieku do jednego roku.

§ 3. Świadczenia określone w § 2 przysługują również:

- 1) w zakresie leczenia następstw wypadku w zatrudnieniu lub choroby zawodowej — osobom, które uległy wypadkowi w zatrudnieniu lub zachorowały na chorobę zawodową, a nie posiadają uprawnień do renty,
- 2) w zakresie leczenia choroby lub kalectwa pozostającego w związku ze służbą wojskową — osobom:
 - a) uznanym za inwalidów na podstawie przepisów obowiązujących przed dniem 1 lipca 1954 r., które nie zostały zaliczone do żadnej grupy inwalidów,
 - b) zwalnianym z wojska po 1 lipca 1954 r. wskutek niezdolności do służby z powodu uszkodzeń zdrowia pozostających w związku ze służbą wojskową lub wskutek choroby zawodowej — chociażby osoby te nie zostały zaliczone do żadnej grupy inwalidów.

§ 4. 1. Zakłady społeczne służby zdrowia udzielają świadczeń określonych w rozporządzeniu:

- 1) rencistom pobierającym renty oraz członkom ich rodzin na podstawie legitymacji rencisty wydanej przez właściwy oddział Zakładu Ubezpieczeń Społecznych oraz dowodu bieżącego pobierania renty,
- 2) inwalidom wojennym i wojskowym na podstawie legitymacji stwierdzającej odpowiednie uprawnienia,
- 3) osobom nie pobierającym rent, a uprawnionym do świadczeń (§ 1 ust. 1 pkt 7, § 3 pkt 1 i 2 lit. b), oraz osobom, które zgłosiły wniosek o przyznanie renty, lecz nie otrzymały jeszcze dowodów wymienionych w pkt 1 — na podstawie odpowiedniego zaświadczenia wydanego przez oddział Zakładu Ubezpieczeń Społecznych.

2. Podstawą do bezpłatnego otrzymywania z aptek otwartych leków i środków opatrunkowych są recepty wystawione według ustalonego wzoru przez lekarzy, lekarzy dentystów, starszych felczerów i felczerów zakładów społecznych służby zdrowia.

3. Osoby ubiegające się o świadczenia lecznicze są obowiązane okazywać na żądanie dowody tożsamości.

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Zdrowia i Opieki Społecznej: R. Barański

Reklamacje z powodu niedoręczenia poszczególnych numerów wnieść należy do Administracji Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów (Warszawa, ul. Krakowskie Przedmieście 50) w terminie 10 do 15 dni po otrzymaniu następnego kolejnego numeru.

Opłata za prenumeratę Dziennika Ustaw wynosi: rocznie 75,— zł, półrocznie 45,— zł.

Opłata za prenumeratę załącznika do Dziennika Ustaw wynosi: rocznie 45,— zł, półrocznie 27,— zł.

Prenumeratę można zgłaszać tylko na okres roczny (od I.I) lub na okres półroczny (od I.I i od I.VII). Opłata powinna być uiszczona co najmniej na miesiąc przed okresem prenumeraty, a więc za okres roczny lub za I półrocze — do dnia 30 listopada, za II półrocze — do dnia 31 maja. Do abonentów, którzy opłacą prenumeratę po tych terminach, wysyłka pierwszych numerów dokonana zostanie z opóźnieniem. Jednostki na rozrachunku gospodarczym i inni abonenci powinni dokonać wpłat za prenumeratę na konto Narodowego Banku Polskiego, Oddział IV Miejski, Warszawa, nr 1528-91-903, cz. 3, dz. 7, rozdz. 4, § 5, poz. A. Rachunków za prenumeratę nie wystawia się. Na odcinku wpłaty należy podać dokładną nazwę instytucji (bez skrótów), nazwę i numer doręczającego urzędu pocztowego (jak Warszawa 10, Poznań 3 itp.), powiat, ulicę, nr domu, nr skrytki pocztowej oraz ilość zamawianych egzemplarzy Dziennika Ustaw.

Pojedyncze egzemplarze Dziennika Ustaw nabywać można w Administracji Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, Warszawa, Krakowskie Przedmieście 50, w punktach sprzedaży w Warszawie: „Dom Książki”, Księgarnia Prawno-Ekonomiczna, ul. Nowy Świat 1, kiosk „Domu Książki” w gmachu sądów al. Gen. Świerczewskiego 127, w kasach Sądów Wojewódzkich w: Białymstoku, Katowicach, Koszalinie, Łodzi, Opolu, Rzeszowie, Wrocławiu i Zielonej Górze oraz w kasach Sądów Powiatowych w: Bydgoszczy, Bytomiu, Cieszynie, Częstochowie, Gdańsku, Gdyni, Gliwicach, Gnieźnie, Jeleniej Górze, Kaliszu, Kielcach, Krakowie, Lublinie, Nowym Sączu, Olsztynie, Ostrowie Wlkp., Poznaniu, Przemyślu, Raciborzu, Radomiu, Szczecinie, Tarnowie, Toruniu i Zamościu.

Redakcja: Urząd Rady Ministrów — Biuro Prawne, Warszawa, al. Ujazdowskie 1/3.

Administracja: Administracja Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, Warszawa, ul. Krakowskie Przedmieście 50.

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów w Zakładach Graficznych „Tamka”, Warszawa, ul. Tamka 3.